

rede tal. Jeg havde nær sagt, at andet er jo selvpineri; vi ved jo, at der er ikke noget snyd i dem. Hvorfor skal vi påføres en særlig forpligtelse ud over den meget store forpligtelse, vi har påtaget os, fordi det var et vådt år i Sverige og Norge, fordi det regnede i Sverige og Norge i 1990? Så jeg synes faktisk, at vi står utrolig stærkt, og de miljøorganisationer, vi samarbejder med, er enige med os.

Vi kan ratificere under alle omstændigheder. Vi kan opfylde de 8 pct., som EU-landene har bundet sig til i Kyoto at reducere med; det kan vi opfylde. Det, der er problemet, er, om vi også kan opfylde de 21 pct. inden for EU's byrdefordeling. Der er vi i gang med forhandlinger og diskussioner hele tiden, og hvis vi skal gå over til en anden procent, fra 21 pct. til 14 pct., som stadig væk vil være meget imponerende i kredsen af EU-lande, så skal man ikke glemme, at så er man nødt til at nyforhandle hele byrdefordelingen. Og så vil Tyskland være det eneste land, bortset fra de særlige forhold omkring Luxembourg, der skal reducere med 21 pct. Det vil skabe en meget stor diskussion i Tyskland, og da Tyskland er det land, der for alvor leverer det store bidrag, vil det bringe hele Koyoto-protokollen i fare.

Derfor står vi i en nok så stærk position i forhandlingerne med de andre lande. Vi har ikke fundet nogen fælles løsning, men jeg tror, at der er bred forståelse for, at der skal findes en løsning, for ellers kan man begynde forfra på det hele.

Hertil kommer, at andre lande også har ønske om korrektioner af forskellig art. Og det, man til sidst som boble, altså som samlet EU, skal melde til konventionssekretariatet, er et antal t, man vil reducere med, som efter ens egne oversigter udgør de 8 pct., osv.

Og i dette samlede tal, der er selvfølgelig de 5 eller 7 mio. t, alt efter hvordan man ser på det, et lille, et mindre problem, i hvert fald et meget mindre problem for de andre lande at kunne klare end spørgsmålet om at nyforhandle hele byrdefordelingen inden for EU.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (UP):

Jeg vil sige til hr. Martin Glerup: Det er nemt at sidde i Danmark og sige: Amerikanerne kan jo bare spare på strømmen.

I Californien har man først forhøjet prisen med 15 pct., og nu har man lige fået godkendt en yderligere forhøjelse på 30 pct. på elprisen

derovre for at forebygge, at der bliver kaos, når airconditionanlæggene skal tændes.

Men hvem går det ud over? Er det de rige i Hollywood? Nej, de betaler bare regningen og lader airconditionen og svømmepølen køre. Det er de fattige, det går ud over. Det synes jeg ikke man som socialdemokrat bare kan se bort fra.

Og så hr. Bush, den nye præsident, som hr. Martin Glerup gerne vil svine sådan lidt til, fordi han er så reaktionær osv., det er altså ham, der lige har meddelt, at de særlige skatteregler omkring investeringer i vindmøller er forlænget med foreløbig tre år netop for at få bygget nogle flere vindmøller i Californien.

Skal det ikke også med i hr. Martin Glerups vurdering af den amerikanske præsident?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Nu bliver det pludselig bragt ind i debatten, at miljøorganisationerne bakker op om det her forslag. Jeg skal gøre opmærksom på, at der i hvert fald er én organisation, som peger på, at det er muligt, at der er nogle saglige argumenter for en korrigering af 1990-tallet, men, siger den samme organisation, det er et stort, stort politisk problem, at vi behandler denne her sag i dag. Og det vil jeg da gerne have en bekræftelse af fra f.eks. den socialdemokratiske ordfører, at det også nævnes i hørings svarene som et moment.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Martin Glerup, og så går vi videre i ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Det er klart, at hr. Kolstrup har ret i, at vi har et problem, vi skal have forhandlet færdigt med vores kolleger i andre lande. Og der mener jeg faktisk, at princippet må være, at man kæmper til målstregen for en rimelig løsning. Og det er det, vi gør.

Så vil jeg sige til hr. Behnke, at det lyder jo meget rørende, det, der bliver sagt om de fattige. Jeg kunne bedre forstå det, hvis det var sådan, hr. Behnke bekymrede sig om de 2 mia. mennesker, som ikke har adgang til nogle rimelige energiforsyninger i det hele taget – de findes ganske vist ikke i det rige USA, men i den fattigste del af verden – så var der virkelig tale om et problem.

Så vil jeg understrege, at jeg har ingen intentioner om at svine nogen til, det er ikke min stil,